

32004R0583

30.3.2004

DZIENNIK URZĘDOWY UNII EUROPEJSKIEJ

L 91/1

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 583/2004

z dnia 22 marca 2004 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1782/2003 ustanawiające wspólne zasady dla mechanizmów bezpośredniego wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone mechanizmy wsparcia dla rolników, rozporządzenie (WE) nr 1786/2003 w sprawie wspólnej organizacji rynku suszu paszowego i rozporządzenie (WE) nr 1257/1999 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) w związku z przystąpieniem Cypru, Estonii, Litwy, Łotwy, Malty, Polski, Republiki Czeskiej, Słowacji, Słowenii i Węgier do Unii Europejskiej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Traktat o przystąpieniu Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji do Unii Europejskiej⁽¹⁾, podpisany w Atenach w 16 kwietnia 2003 r., w szczególności jego art. 2 ust. 3,uwzględniając Akt dotyczący warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej do Unii Europejskiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (zwany dalej „Aktom Przystąpienia”) ⁽²⁾, w szczególności jego art. 57 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r.⁽³⁾ wprowadziło wspólne zasady dla mechanizmów bezpośredniego wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanowiło określone mechanizmy wsparcia dla rolników.
- (2) Wspomniane zasady i mechanizmy wsparcia powinny zostać zmienione w celu umożliwienia wdrożenia ich w Republice Czeskiej, Estonii, na Cyprze, Łotwie, Litwie, Węgrzech i Malcie, w Polsce, Słowenii i Słowacji (zwanych dalej „nowymi Państwami Członkowskimi”).
- (3) W celu wprowadzenia modulacji w nowych Państwach Członkowskich Komisja powinna ustanowić krajowe pułapy dodatkowych kwot pomocy dla nowych Państw Członkowskich.
- (4) Rolnicy w nowych Państwach Członkowskich otrzymają płatności bezpośrednie w ramach mechanizmu stopniowego ich wprowadzania. W celu zapewnienia odpowiedniej równowagi między instrumentami mającymi na celu wspieranie zrównoważonego rolnictwa a instrumentami zapewniającymi wsparcie rozwoju wsi system modulacji

w nowych Państwach Członkowskich należy wprowadzić dopiero, gdy poziom płatności bezpośrednich stosowany w nowych Państwach Członkowskich będzie co najmniej równy poziomowi mającemu zastosowanie we Wspólnocie od dnia 30 kwietnia 2004 r.

- (5) Uwzględniając poziom płatności bezpośrednich na rzecz rolników w nowych Państwach Członkowskich ukształtowany w wyniku stopniowego ich wprowadzania, należy przewidzieć, aby instrument dyscypliny finansowej, w ramach stosowania pułapów wyznaczonych w tabeli w art. 143a w odniesieniu do wszystkich płatności bezpośrednich przyznawanych nowym Państwom Członkowskim, nie był stosowany w tych Państwach Członkowskich do momentu, w którym poziom płatności bezpośrednich tam stosowanych nie osiągnie poziomu mającego zastosowanie we Wspólnocie od dnia 30 kwietnia 2004 r.
- (6) Płatności bezpośrednie w ramach mechanizmu płatności jednolitych opierają się na referencyjnych kwotach płatności bezpośrednich, które zostały przyznane w przeszłości, lub na zregionalizowanych płatnościach na hektar. Rolnicy w nowych Państwach Członkowskich nie otrzymywali wspólnotowych płatności bezpośrednich i nie dysponują odniesieniami do lat kalendarzowych 2000, 2001 i 2002. Niemniej mechanizm jednolitych płatności w nowych Państwach Członkowskich należy oprzeć na zregionalizowanych płatnościach na hektar, podzielonych między regiony na podstawie obiektywnych kryteriów oraz przez liczbę rolników, których gospodarstwa są położone w przedmiotowych regionach i spełniają kryteria kwalifikowalności.
- (7) Wyrażoną w pułapach krajowych kwotę płatności bezpośrednich w ramach mechanizmu jednolitych płatności dla nowych Państw Członkowskich należy oprzeć na kwotach, pułapach i ilościach, które zostały uzgodnione w toku negocjacji akcesyjnych, pomnożonych przez odpowiednie kwoty pomocy na hektar, sztukę lub tonę.

⁽¹⁾ Dz.U. L 236 z 23.9.2003, str. 17.

⁽²⁾ Dz.U. L 236 z 23.9.2003, str. 33.

⁽³⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1.

(8) Od dnia 1 kwietnia 2005 r. zmienione zostaje działanie rynkowe na rzecz wsparcia produkcji suszu paszowego, przewidziane w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1786/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku suszu paszowego⁽¹⁾. Od tego dnia wsparcie rynkowe będzie częściowo przyznawane w formie płatności bezpośrednich na rzecz rolników. W celu uniknięcia zmniejszenia ogólnej kwoty wsparcia dla nowych Państw Członkowskich w 2005 r. należy odstąpić od ogólnej zasady stopniowego wprowadzania płatności bezpośrednich. W konsekwencji, w odniesieniu do elementu mechanizmu jednolitych płatności odpowiadającego suszowi paszowemu, pułap krajowy powinien być obliczany według pełnego wskaźnika (100 %), nie zaś poziomu osiąganego w ramach wprowadzania stopniowego.

(9) W ramach zregionalizowanego stosowania mechanizmu jednolitych płatności nowe Państwa Członkowskie powinny mieć możliwość dostosowania premii na hektar na podstawie obiektywnych kryteriów w celu zapewnienia równego traktowania rolników i uniknięcia zakłóceń w funkcjonowaniu rynku.

(10) Nowe Państwa Członkowskie powinny mieć możliwość częściowego wdrożenia mechanizmu jednolitych płatności i/lub wyłączenia z niego niektórych sektorów.

(11) Pułapy sektorowe w przypadku częściowego wdrożenia mechanizmu jednolitych płatności i/lub wyłączenia z niego niektórych sektorów powinny opierać się na kwotach, pułapach i ilościach uzgodnionych w toku negocjacji akcesyjnych.

(12) Przejście z systemu jednolitej płatności powierzchniowej do mechanizmu jednolitych płatności i innych mechanizmów pomocy może wywołać trudności dostosowawcze, które nie są poruszane w niniejszym rozporządzeniu. W odpowiedzi na taką ewentualność do rozporządzenia (WE) 1782/2003 należy dodać ogólny przepis umożliwiający Komisji podjęcie niezbędnych środków przejściowych obowiązujących przez określony czas.

(13) W związku z krótkim okresem programowania Akt Przystąpienia umożliwił wprowadzenie do głównego programu „działań typu LEADER + (Wspólnotowa inicjatywa na rzecz rozwoju obszarów wiejskich)” zamiast oddzielnego programowania LEADER +. W konsekwencji działanie obejmujące zarządzanie zintegrowanymi strategiami rozwoju obszarów wiejskich w ramach partnerstw lokalnych, wprowadzone rozporządzeniem Rady (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji

Rolnej (EFOiGR)⁽²⁾, nie ma zastosowania w odniesieniu do nowych Państw Członkowskich, gdyż jest objęte działaniem typu LEADER +.

(14) W związku z tym należy wprowadzić odpowiednie zmiany w rozporządzeniach (WE) nr 1782/2003, (WE) 1786/2003 i (WE) 1257/1999,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

w rozporządzeniu (WE) nr 1782/2003 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 ust. 2, na końcu pierwszego akapitu dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Nowe Państwa Członkowskie zapewnią, że grunty będące trwałymi pastwiskami w dniu 1 maja 2004 r. nie zmienią swojego przeznaczenia.”;

2) w art. 12 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. W odniesieniu do nowych Państw Członkowskich pułapy określone w ust. 2 są ustalane przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w art. 144 ust. 2.”;

3) po art. 12 dodaje się art. 12a brzmieniu:

„Artykuł 12a

Zastosowanie w odniesieniu do nowych Państw Członkowskich

1. Artykuły 10 i 12 mają zastosowanie do nowych Państw Członkowskich od momentu rozpoczęcia nowego roku kalendarzowego, kiedy to poziom płatności bezpośrednich stosowany w nowych Państwach Członkowskich będzie co najmniej równy poziomowi we Wspólnocie z 30 kwietnia 2004 r.

2. W ramach stosowania pułapów wyznaczonych w tabeli w art. 143a w odniesieniu do wszystkich płatności bezpośrednich przyznawanych w nowych Państwach Członkowskich art. 11 nie ma zastosowania do nowych Państw Członkowskich do momentu rozpoczęcia nowego roku kalendarzowego, kiedy to poziom płatności bezpośrednich stosowanych w tych państwach nie osiągnie poziomu stosowanego we Wspólnocie od 30 kwietnia 2004 r.”;

4) w art. 54 ust. 2, na końcu pierwszego akapitu dodaje się zdanie w brzmieniu:

„W stosunku do nowych Państw Członkowskich odniesienie do przewidywanego dnia składania wniosków o pomoc za rok 2003 uważa się za odniesienie do dnia 30 czerwca 2004 r.”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 114.

⁽²⁾ Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 80. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1783/2003 (Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 70).

5) w tytule III dodaje się rozdział 6 w brzmieniu:

„ROZDZIAŁ 6

WDRAŻANIE W NOWYCH PAŃSTWACH CZŁONKOWSKICH

Artykuł 71a

1. O ile niniejszy rozdział nie stanowi inaczej, przepisy niniejszego tytułu stosuje się do nowych Państw Członkowskich.

Artykułów 33, 34, 37, 38, 39, 40 ust. 1, 2, 3 i 5, art. 41, 42, 43, 47–50, 53 i 58–63 nie stosuje się.

2. Każde nowe Państwo Członkowskie stosujące system jednolitej płatności powierzchniowej musi podjąć decyzje określone w art. 64 ust. 1 i art. 71 ust. 1 do 1 sierpnia roku poprzedzającego rok, w ciągu którego zastosuje ono system jednolitej płatności powierzchniowej po raz pierwszy.

Artykuł 71b

Wniosek o wsparcie

1. Rolnicy składają wnioski o pomoc w ramach systemu jednolitej płatności powierzchniowej do dnia, który zostanie wyznaczony przez nowe Państwa Członkowskie, nie później jednak niż do 15 maja.

2. Z wyjątkiem przypadku działania siły wyższej oraz nadzwyczajnych okoliczności, w rozumieniu art. 40 ust. 4, uprawnienia nie są przyznawane rolnikom, jeżeli nie złożą oni wniosku z tytułu mechanizmu jednolitych płatności przed 15 maja pierwszego roku stosowania mechanizmu płatności jednolitych.

3. Kwoty odpowiadające takim nieprzyznanym uprawnieniom są ponownie przekazywane do rezerwy krajowej, o której mowa w art. 71d, i udostępniane do ponownego przydziału.

Artykuł 71c

Pałap

Pałapy krajowe nowych Państw Członkowskich są wymienione w załączniku VIIIa.

Artykuł 71d

Rezerwa krajowa

1. Każde nowe Państwo Członkowskie stosuje liniowe procentowe zmniejszenie pałapu krajowego w celu utworzenia rezerwy krajowej. Zmniejszenie to nie może przekraczać 3 %, bez uszczerbku dla zastosowania art. 71b ust. 3.

2. Nowe Państwa Członkowskie wykorzystują rezerwę krajową do przyznania uprawnień do płatności, zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby

zapewnić równe traktowanie rolników oraz aby uniknąć wystąpienia zakłóceń na rynku i zakłóceń konkurencji, rolnikom znajdującym się w szczególnej sytuacji określonej przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 144 ust. 2.

3. W trakcie pierwszego roku stosowania mechanizmu jednolitych płatności nowe Państwa Członkowskie mogą wykorzystać rezerwę krajową do przyznania uprawnień do płatności, zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz aby uniknąć wystąpienia zakłóceń na rynku i zakłóceń konkurencji, rolnikom działającym w specyficznych sektorach i znajdującym się w szczególnej sytuacji w wyniku przejścia na mechanizm jednolitych płatności. Upoważnienia do płatności są przyznawane zgodnie z zasadami określonymi przez Komisję na podstawie procedury, o której mowa w art. 144 ust. 2.

4. W zastosowaniu ust. 2 i 3 nowe Państwa Członkowskie mogą zwiększyć wartość jednostkową upoważnienia w ramach limitu 5000 EUR i/lub liczbę upoważnień przyznawanych rolnikom.

5. Nowe Państwa Członkowskie stosują liniowe zmniejszenie uprawnień, w przypadku gdy ich rezerwa krajowa nie wystarcza do uwzględnienia przypadków, o których mowa w ust. 2 i 3.

6. Z wyjątkiem przypadku przekazania w drodze faktycznego dziedziczenia lub przewidywanego dziedziczenia oraz w drodze derogacji od postanowień art. 46, uprawnienia ustanowione przy wykorzystaniu rezerwy krajowej nie mogą zostać przeniesione przez okres pięciu lat, począwszy od momentu ich przyznania.

W drodze derogacji od postanowień art. 45 ust. 1 uprawnienie, które nie zostało wykorzystane podczas każdego roku składającego się na okres pięciu lat, jest bezzwłocznie zwracane do rezerwy krajowej.

Artykuł 71e

Regionalne przydzielanie pałapu określonego w art. 71c

1. Nowe Państwa Członkowskie stosują mechanizm jednolitych płatności na poziomie regionalnym.

2. Nowe Państwa Członkowskie zdefiniują regiony zgodnie z obiektywnymi kryteriami.

Nowe Państwa Członkowskie posiadające mniej niż trzy miliony kwalifikowalnych hektarów mogą zostać uznane za jeden region.

3. Każde nowe Państwo Członkowskie dzieli pałap, o którym mowa w artykule 71c, po każdym zmniejszeniu zgodnie z art. 71 d, między regiony, zgodnie z obiektywnymi kryteriami.

Artykuł 71f

Regionalizacja mechanizmu jednolitych płatności

1. Wszyscy rolnicy, których gospodarstwa znajdują się w danym regionie, otrzymują uprawnienia, których wartość jednostkową oblicza się, dzieląc pułap regionalny ustanowiony na mocy art. 71e przez liczbę kwalifikowalnych hektarów w rozumieniu art. 44 ust. 2, ustalonych na poziomie regionalnym.

2. Liczba upoważnień na rolnika musi być równa liczbie hektarów, które deklaruje zgodnie z art. 44 ust. 2 w odniesieniu do pierwszego roku stosowania mechanizmu jednolitych płatności, z wyjątkiem przypadku działania siły wyższej lub nadzwyczajnych okoliczności w rozumieniu art. 40 ust. 4.

3. O ile nie postanowiono inaczej, uprawnienia do płatności na hektar nie ulegają zmianie.

Artykuł 71g

Użytkowanie gruntów

1. W drodze derogacji od art. 51 i zgodnie z przepisami niniejszego artykułu rolnicy mogą również wykorzystywać działki zgłoszone zgodnie z art. 44 ust. 3 do produkcji produktów określonych w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2200/96 (*), w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2201/96 (**), oraz ziemniaków innych niż ziemniaki przeznaczone do produkcji skrobi ziemniaczanej, do których pomoc jest przyznawana na mocy art. 93 niniejszego rozporządzenia, z wyjątkiem upraw trwałych.

2. Nowe Państwa Członkowskie ustalają liczbę hektarów, które mogą być wykorzystane zgodnie z ust. 1 poprzez podział, według obiektywnych kryteriów, średniej liczby hektarów, które były wykorzystywane do produkcji produktów określonych w ust. 1 na poziomie krajowym w trakcie trzyletniego okresu 2000–2002, pomiędzy regiony zdefiniowane na mocy art. 71e ust. 2. Średnia liczba hektarów na poziomie krajowym oraz liczba hektarów na poziomie regionalnym jest ustalana przez Komisję zgodnie z procedurą określoną w art. 144 ust. 2, na podstawie danych przekazanych przez nowe Państwo Członkowskie.

3. W ramach limitu określonego zgodnie z ust. 2 dla przedmiotowego regionu rolnik jest uprawniony do korzystania z możliwości określonej w ust. 1:

- a) w ramach limitu liczby hektarów, które wykorzystał do produkcji produktów określonych w ust. 1 w 2003 r.;
- b) w drodze derogacji od art. 71a ust. 1 akapit drugi, w przypadku stosowania, *mutatis mutandis*, art. 40 i 42 ust. 4, w ramach limitu liczby hektarów ustalanych

zgodnie z obiektywnymi kryteriami oraz w taki sposób, aby zapewnić równe traktowanie rolników oraz aby uniknąć wystąpienia zakłóceń na rynku i zakłóceń konkurencji.

4. W ramach limitu liczby hektarów, które pozostaną dostępne po zastosowaniu ust. 3, rolnicy są uprawnieni do produkcji produktów określonych w ust. 1 na liczbie hektarów innej niż liczba hektarów, do których zastosowanie ma ust. 3 w ramach limitu liczby hektarów wykorzystywanych do produkcji produktów określonych w ust. 1, w 2004 r. i/lub 2005 r., przy czym pierwszeństwo należy przyznać rolnikom, którzy produkowali takie produkty już w roku 2004 w ramach limitu liczby hektarów wykorzystywanych w 2004 r.

W przypadku stosowania art. 71 lub art. 143b lata 2004 i 2005 są zastępowane odpowiednio rokiem poprzedzającym rok stosowania mechanizmu jednolitych płatności i rokiem ich stosowania.

5. W celu ustalenia indywidualnych limitów określonych w ust. 3 i 4 nowe Państwa Członkowskie korzystają z indywidualnych danych dotyczących rolnika, gdy są one dostępne, lub innych wymaganych dowodów dostarczonych przez rolnika.

6. Liczba hektarów objętych zezwoleniem zgodnie z ust. 3 i 4 nie może w żadnym wypadku przekraczać liczby kwalifikowalnych hektarów określonych w art. 44 ust. 2, zgłoszonych w pierwszym roku stosowania mechanizmu jednolitych płatności.

7. Zezwolenie jest wykorzystywane wraz z odpowiadającym mu uprawnieniem do płatności na obszarze przedmiotowego regionu.

8. Sprawozdanie określone w art. 60 dotyczy również wdrażania w nowych Państwach Członkowskich.

Artykuł 71h

Pastwiska

W ramach pułapu regionalnego lub jego części nowe Państwa Członkowskie mogą również wyznaczyć, zgodnie z obiektywnymi kryteriami, różne wartości jednostkowe uprawnień przyznawanych rolnikom określonym w art. 71f ust. 1, w odniesieniu do hektarów zajętych pod pastwiska 30 czerwca 2003 r. oraz dla wszystkich innych kwalifikowalnych hektarów lub alternatywnie w odniesieniu do hektarów wykorzystywanych jako trwałe pastwiska 30 czerwca 2003 r. oraz w odniesieniu do wszystkich innych kwalifikowalnych hektarów.

Artykuł 71i

Premie mleczne oraz płatności dodatkowe

Począwszy od 2007 r., kwoty obejmujące premie mleczne i płatności dodatkowe przewidziane w art. 95 i 96, które zostaną przyznane w 2007 r., należy włączyć do mechanizmu jednolitych płatności.

Jednakże nowe Państwa Członkowskie mogą zdecydować, że kwoty obejmujące premie mleczne i płatności dodatkowe przewidziane w art. 95 i 96 należy włączyć, częściowo lub w całości, do mechanizmu jednolitych płatności, począwszy od 2005 r. W upoważnieniach ustanowionych zgodnie z niniejszym ustępem należy wprowadzić odpowiednie zmiany.

Kwoty wykorzystywane do ustanowienia upoważnień w odniesieniu do tych płatności są równe kwotom przyznawanym zgodnie z art. 95 i 96, obliczanym na podstawie indywidualnych ilości referencyjnych w odniesieniu do mleka dostępnego w gospodarstwie 31 marca roku włączenia tych płatności, w całości lub w części, do mechanizmu jednolitych płatności.

W drodze derogacji od art. 71a ust. 1, art. 48, 49 i 50 stosuje się *mutatis mutandis*.

Artykuł 71j

Uprawnienia do odłogowania

1. Rolnicy otrzymują część uprawnień do płatności w postaci uprawnień do odłogowania.

2. Liczba uprawnień na rolnika jest ustalana poprzez pomnożenie kwalifikowalnych gruntów rolnika w rozumieniu art. 54 ust. 2 zgłoszonych w pierwszym roku stosowania mechanizmu jednolitych płatności przez mający zastosowanie wskaźnik odłogowania.

Wskaźnik odłogowania jest obliczany przez pomnożenie podstawowego wskaźnika obowiązkowego odłogowania wynoszącego 10 % przez stosunek, w przedmiotowym regionie, między regionalną(-ymi) powierzchnią(-ami) podstawową(-ymi) określoną(-ymi) w art. 101 ust. 3 a kwalifikowanymi gruntami w znaczeniu art. 54 ust. 2.

3. Wartość uprawnień do odłogowania jest regionalną wartością w odniesieniu do uprawnień do płatności ustalonych zgodnie z art. 71f ust. 1.

4. Ustępów 1–3 nie stosuje się w stosunku do rolników, którzy zgłaszają liczbę hektarów mniejszą niż liczba hektarów w rozumieniu art. 54 ust. 2, która byłaby niezbędna do produkcji liczby ton równej 92 tonom zbóż określonych w załączniku IX, na podstawie plonu referencyjnego określonego w załączniku XIb mającym zastosowanie do nowych Państw Członkowskich, w których gospodarstwo jest usytuowane, podzielonego przez stosunek określony w ust. 2 akapit drugi.

Artykuł 71k

Warunki dotyczące uprawnień

1. W drodze derogacji od art. 46 ust. 1 uprawnienia ustanowione zgodnie z niniejszym rozdziałem mogą być przeniesione wyłącznie w obrębie tego samego regionu lub między regionami, których uprawnienia na hektar są takie same.

2. Najpóźniej 1 sierpnia roku poprzedzającego pierwszy rok stosowania mechanizmu jednolitych płatności nowe Państwa Członkowskie mogą również zadecydować, stanowiąc zgodnie z ogólną regułą prawa wspólnotowego, że uprawnienia ustanowione zgodnie ulegają stopniowym zmianom według ustalonego wcześniej harmonogramu i obiektywnych kryteriów.

Artykuł 71l

Wdrożenie fakultatywne

1. Sekcje 2, 3 i 4 rozdziału 5 stosuje się w odniesieniu do nowych Państw Członkowskich na podstawie warunków określonych w niniejszym artykule. Jednakże sekcji 4 nie stosuje się w odniesieniu do nowych Państw Członkowskich stosujących mechanizm jednolitych płatności określony w art. 143b.

2. Wszelkie odniesienia do art. 41 w sekcjach 2 i 3 rozdziału 5, w szczególności jeżeli chodzi o pułap(-y) krajowy(-e), należy rozumieć jako odniesienia do art. 71c.

3. Sprawozdanie określone w art. 64 ust. 3 obejmuje warianty ustanowione w niniejszym rozdziale.

(*) Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 1.

(**) Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 29.”;

6) artykuł 74 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pomoc jest przyznawana dla krajowych powierzchni bazowych w tradycyjnych strefach produkcji wymienionych w załączniku X.

Powierzchnie bazowe są następujące:

Grecja	617 000 ha
Hiszpania	594 000 ha
Francja	208 000 ha
Włochy	1 646 000 ha
Cypr	6 183 ha
Węgry	2 500 ha
Austria	7 000 ha
Portugalia	118 000 ha”

7) artykuł 78 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Niniejszym ustanawia się maksymalną gwarantowaną powierzchnię wynoszącą 1 600 000 ha, w odniesieniu do której może być przyznawana pomoc.”;

8) artykuł 80 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zgodnie z płonem w przedmiotowych Państwach Członkowskich pomoc jest następująca:

	Rok gospodarczy 2004/2005 oraz w przypadku stosowania artykułu 71 (EUR/ha)	Od roku gospodarczego 2005/2006 włącznie (EUR/ha)
Grecja	1 323,96	561,00
Hiszpania	1 123,95	476,25
Francja:		
— metropolitarna	971,73	411,75
— Gujana Francuska	1 329,27	563,25
Włochy	1 069,08	453,00
Węgry	548,70	232,50
Portugalia	1 070,85	453,75”

9) artykuł 81 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 81

Obszary

Niniejszym ustanawia się krajową powierzchnię bazową w odniesieniu do każdego Państwa Członkowskiego będącego producentem. Jednakże w odniesieniu do Francji ustanawia się dwie powierzchnie bazowe. Powierzchnie bazowe są następujące:

Grecja	20 333 ha
Hiszpania	104 973 ha
Francja:	
— metropolitarna	19 050 ha
— Gujana Francuska	4 190 ha
Włochy	219 588 ha
Węgry	3 222 ha
Portugalia	24 667 ha

Państwo Członkowskie może podzielić swoją powierzchnię bazową lub swoje powierzchnie bazowe na podpowierzchnie według obiektywnych kryteriów.”;

10) artykuł 84 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 84

Powierzchnie

1. Państwo Członkowskie przyznaje pomoc wspólnotową w ramach limitu pułapu obliczonego poprzez pomnożenie liczby hektarów swoich KPG, ustalonych w ust. 3, przez średnią kwotę wynoszącą 120,75 EUR.

2. Maksymalną powierzchnię gwarantowaną ustanawia się na 812 400 ha.

3. Maksymalną powierzchnię gwarantowaną określoną w ust. 2 należy podzielić na następujące KPG:

Krajowe powierzchnie gwarantowane (KPG)

Belgia	100 ha
Niemcy	1 500 ha
Grecja	41 100 ha
Hiszpania	568 200 ha
Francja	17 300 ha
Włochy	130 100 ha
Cypr	5 100 ha
Luksemburg	100 ha
Węgry	2 900 ha
Niderlandy	100 ha
Austria	100 ha
Polska	1 000 ha
Portugalia	41 300 ha
Słowenia	300 ha
Słowacja	3 100 ha
Zjednoczone Królestwo	100 ha

4. Państwo Członkowskie może podzielić swoje KPG na podpowierzchnie według obiektywnych kryteriów, w szczególności na poziomie regionalnym lub w odniesieniu do produkcji.”;

11) artykuł 90 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 90

Warunki kwalifikowalności

Pomoc jest przyznawana wyłącznie w odniesieniu do powierzchni, których produkcja jest przedmiotem umowy pomiędzy rolnikiem a przemysłem przetwórczym, z wyjątkiem przypadku przetwórstwa dokonywanego przez samego rolnika w gospodarstwie.

Powierzchnie, które zostały uwzględnione we wniosku z tytułu mechanizmu dla roślin energetycznych, nie mogą być liczone jako powierzchnie odłogowane na potrzeby spełnienia wymogu odłogowania określonego w art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1251/1999 oraz w art. 54 ust. 2, art. 63 ust. 2 i art. 107 ust. 1 niniejszego rozporządzenia.”;

12) artykuł 94 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 94

Warunki

Pomoc jest wypłacana wyłącznie w odniesieniu do ilości ziemniaków będących przedmiotem umowy kontraktacyjnej pomiędzy producentem ziemniaków a wytwórcą skrobi w ramach limitu kwoty przyznanej takiemu przedsiębiorstwu zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1868/94.”;

13) artykuł 99 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Kwota wnioskowanej pomocy nie może przekroczyć pułapu ustalonego przez Komisję zgodnie z art. 64 ust. 2, odpowiadającego składnikowi równemu pomocy do nasion w odniesieniu do przedmiotowych gatunków w pułapie krajowym określonym w art. 41. W odniesieniu do nowych Państw Członkowskich pułap ten odpowiada kwotom wymienionym w załączniku XIa.

Gdy łączna kwota wnioskowanej pomocy przekroczy ustalony pułap, pomoc przypadająca na rolnika jest proporcjonalnie zmniejszana w takim roku.”;

14) w art. 101 po akapicie drugim dodaje się akapit w brzmieniu:

„Jednakże regionalną(-e) powierzchnię(-e) bazową(-e) w nowych Państwach Członkowskich ustala Komisja zgodnie z procedurą określoną w art. 144 ust. 2 oraz w ramach limitów krajowych powierzchni bazowych wymienionych w załączniku XIb.”;

15) w art. 103 po akapicie pierwszym dodaje się akapit w brzmieniu:

„Alternatywnie, w odniesieniu do każdego nowego Państwa Członkowskiego stosującego w 2004 r. system jednolitej płatności powierzchniowej określony w art. 143b oraz zamierzającego stosować art. 66, ustanawia się plan regionalizacyjny zgodnie z obiektywnymi kryteriami, najpóźniej 1 sierpnia ostatniego roku stosowania systemu jednolitej płatności powierzchniowej. W takim przypadku regionalne powierzchnie bazowe w połączeniu z ważonym średnim plonem referencyjnym odpowiadają limitom krajowej powierzchni bazowej i plonu referencyjnego wymienionych w załączniku XIb.”;

16) artykuł 105 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 105

Dopłata uzupełniająca do pszenicy durum

1. Dopłata uzupełniająca do płatności powierzchniowej, wynosząca:

— 291 EUR na hektar w odniesieniu do roku gospodarczego 2005/2006,

— 285 EUR na hektar w odniesieniu do roku gospodarczego 2006/2007 i kolejnych,

jest wypłacana dla gruntów przeznaczonych pod uprawę pszenicy durum w tradycyjnych strefach produkcyjnych wymienionych w załączniku X, przy zastosowaniu następujących limitów:

Grecja	617 000 ha
Hiszpania	594 000 ha
Francja	208 000 ha
Włochy	1 646 000 ha
Cypr	6 183 ha
Węgry	2 500 ha
Austria	7 000 ha
Portugalia	118 000 ha

2. Jeżeli łączna powierzchnia gruntów, objęta wnioskiem o dopłatę uzupełniająca do płatności powierzchniowej, jest większa niż limit określony w ust. 1 w trakcie danego roku gospodarczego, powierzchnia przypadająca na rolnika, w odniesieniu do której może zostać wypłacona dopłata uzupełniająca, jest proporcjonalnie zmniejszana.

Jednakże, z zastrzeżeniem limitów przypadających na poszczególne Państwa Członkowskie, ustanowionych w ust. 1, Państwa Członkowskie mogą rozdzielić powierzchnie wyszczególnione w tym ustępie pomiędzy strefy produkcyjne określone w załączniku X lub, w odniesieniu do Państw Członkowskich Wspólnoty w dniu 30 kwietnia 2004 r., w razie potrzeby pomiędzy regiony produkcyjne planu regionalizacyjnego, zgodnie z zakresem produkcji pszenicy durum w latach 1993–1997. W takim przypadku, jeżeli całkowita powierzchnia w ramach regionu objętego wnioskiem o dopłatę uzupełniającą do płatności powierzchniowej jest większa niż odpowiedni regionalny limit w trakcie danego roku gospodarczego, wówczas powierzchnia przypadająca na rolnika w takim regionie produkcyjnym, w odniesieniu do którego dopłata uzupełniająca może zostać wypłacona, jest proporcjonalnie zmniejszana. Zmniejszenie takie jest dokonywane w danym Państwie Członkowskim, gdy powierzchnie w regionach, które nie osiągnęły swoich limitów regionalnych, zostały przekazane do regionów, w których limity takie zostały przekroczone.

3. W regionach, w których produkcja pszenicy durum jest prowadzona od dłuższego czasu, a które nie zostały uwzględnione w załączniku X, należy przyznać specjalną pomoc wynoszącą 46 EUR na hektar na rok gospodarczy 2005/2006, w ramach limitu obejmującego następującą liczbę hektarów:

Niemcy	10 000 ha
Hiszpania	4 000 ha
Francja	50 000 ha
Włochy	4 000 ha
Węgry	4 305 ha
Słowacja	4 717 ha
Zjednoczone Królestwo	5 000 ha.”

17) artykuł 108 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 108

Kwalifikowalne grunty

Wnioski o płatności nie mogą być składane w odniesieniu do gruntów, które w przewidywanym dniu składania wniosków o pomoc powierzchniową za rok 2003 były wykorzystywane jako trwałe pastwiska, uprawy trwałe lub obszary leśne lub były wykorzystywane do celów nierolniczych.

Jeżeli chodzi o nowe Państwa Członkowskie, wnioski o płatności nie mogą być składane w odniesieniu do gruntów, które w dniu 30 czerwca 2003 r. były wykorzystywane jako trwałe pastwiska, uprawy trwałe lub obszary leśne lub były wykorzystywane do celów nierolniczych.

Państwa Członkowskie mogą, na warunkach, które zostaną określone zgodnie z procedurą określoną w art. 144 ust. 2, wprowadzić derogację od pierwszego akapitu niniejszego artykułu, pod warunkiem że podejmą działania zapobiegające znaczącemu wzrostowi łącznej powierzchni kwalifikowalnych gruntów rolnych.”;

18) artykuł 116 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Państwa Członkowskie podejmą środki niezbędne do zapewnienia, aby suma uprawnień do premii na ich terytorium nie przekroczyła krajowych pułapów określonych w ust. 4 oraz aby rezerwy krajowe określone w art. 118 mogły zostać utrzymane.

Z wyjątkiem przypadków stosowania art. 143b, nowe Państwa Członkowskie przyznają indywidualne pułapy dla producentów i tworzą rezerwy krajowe na podstawie ogólnej liczby uprawnień do premii zarezerwowanych dla każdego z nowych Państw Członkowskich zgodnie z art. 4, nie później niż rok po dniu przystąpienia.

Po upływie okresu stosowania systemu jednolitej płatności powierzchniowej zgodnie z art. 143b oraz w przypadku stosowania art. 67 przyznanie producentom indywidualnych pułapów i utworzenie rezerwy krajowej określonej w akapicie drugim następuje nie później niż na koniec pierwszego roku stosowania mechanizmu jednolitych płatności.”;

19) artykuł 116 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Stosuje się następujące pułapy:

Państwo Członkowskie	Uprawnienia (x 1 000)
Belgia	70
Republika Czeska	66,733
Dania	104
Niemcy	2 432
Estonia	48
Grecja	11 023
Hiszpania	19 580
Francja	7 842
Irlandia	4 956
Włochy	9 575
Cypr	472,401
Łotwa	18,437
Litwa	17,304
Luksemburg	4
Węgry	1 146
Malta	8,485
Niderlandy	930
Austria	206
Polska	335,88
Portugalia (*)	2 690
Słowenia	84,909
Słowacja	305,756
Finlandia	80
Szwecja	180
Zjednoczone Królestwo	19 492
Ogółem	81 667,905

(*) Podlega dostosowaniu po wygaśnięciu rozporządzenia (WE) nr 1017/94.”

20) artykuł 119 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Stosuje się następujące kwoty globalne:

(wyrażone w tysiącach EUR)

Belgia	64
Republika Czeska	71
Dania	79
Niemcy	1 793
Estonia	51
Grecja	8 767
Hiszpania	18 827
Francja	7 083
Irlandia	4 875
Włochy	6 920
Cypr	441
Łotwa	19
Litwa	18
Luksemburg	4
Węgry	1 212
Malta	9
Niderlandy	743
Austria	185
Polska	355
Portugalia	2 275
Słowenia	86
Słowacja	323
Finlandia	61
Szwecja	162
Zjednoczone Królestwo	20 162”

21) w art. 119 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. W nowych Państwach Członkowskich kwoty globalne stosuje się zgodnie z pułapami określonymi w art. 143a.”;

22) artykuł 123 ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Stosuje się następujące pułapy regionalne:

Belgia	235 149
Republika Czeska	244 349
Dania	277 110
Niemcy	1 782 700
Estonia	18 800
Grecja	143 134
Hiszpania	713 999 (*)
Francja	1 754 732 (**)
Irlandia	1 077 458
Włochy	598 746
Cypr	12 000
Łotwa	70 200
Litwa	150 000
Luksemburg	18 962
Węgry	94 620
Malta	3 201
Niderlandy	157 932
Austria	373 400
Polska	926 000
Portugalia	175 075 (***) (****)
Słowenia	92 276
Słowacja	78 348
Finlandia	250 000
Szwecja	250 000
Zjednoczone Królestwo	1 419 811 (****)

(*) Bez uszczerbku dla szczegółowych zasad ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 1454/2001.

(**) Bez uszczerbku dla szczegółowych zasad ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 1452/2001.

(***) Bez uszczerbku dla szczegółowych zasad ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 1453/2001.

(****) Podlega dostosowaniu po wygaśnięciu rozporządzenia (WE) nr 1017/94.

(*****) Pułap ten jest przejściowo zwiększany o 100 000 do 1 519 811 do momentu, do którego żywe zwierzęta w wieku poniżej sześciu miesięcy mogą być eksportowane.”

23) artykuł 126 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pomoc jest przyznawana każdemu rolnikowi utrzymującemu krowy mamki w ramach limitu indywidualnych pułapów określonych w zastosowaniu art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1254/1999 lub ust. 2 akapit drugi.”;

24) artykuł 126 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Państwa Członkowskie podejmują niezbędne kroki w celu zapewnienia, aby suma uprawnień do premii na ich terytorium nie przekroczyła krajowych pułapów określonych w ust. 5 oraz aby rezerwy krajowe określone w art. 128 mogły zostać utrzymane.”

Z wyjątkiem przypadków stosowania art. 143b, nowe Państwa Członkowskie przyznają producentom pałupy indywidualne i tworzą rezerwy krajowe na podstawie ogólnej liczby uprawnień do premii zarezerwowanych dla każdego z nowych Państw Członkowskich zgodnie z ust. 5, nie później niż rok po dniu przystąpienia.

Po upływie okresu stosowania systemu jednolitej płatności powierzchniowej zgodnie z art. 143b oraz w przypadku stosowania art. 68 ust. 2 lit. a) pkt i), przyznanie producentom indywidualnych pałupów i utworzenie rezerwy krajowej określonej w akapicie drugim następuje nie później niż na koniec pierwszego roku stosowania mechanizmu jednolitych płatności.”;

25) artykuł 126 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Stosuje się następujące pałupy krajowe:

Belgia	394 253
Republika Czeska (*)	90 300
Dania	112 932
Niemcy	639 535
Estonia (*)	13 416
Grecja	138 005
Hiszpania (**)	1 441 539
Francja (***)	3 779 866
Irlandia	1 102 620
Włochy	621 611
Cypr (*)	500
Łotwa (*)	19 368
Litwa (*)	47 232
Luksemburg	18 537
Węgry (*)	117 000
Malta (*)	454
Niderlandy	63 236
Austria	375 000
Polska (*)	325 581
Portugalia (****) (*****)	416 539
Słowenia (*)	86 384
Słowacja (*)	28 080
Finlandia	55 000
Szwecja	155 000
Zjednoczone Królestwo	1 699 511

(*) Stosowane od dnia przystąpienia.

(**) Bez uszczerbku dla szczegółowych zasad ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 1454/2001.

(***) Bez uszczerbku dla szczegółowych zasad ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 1452/2001.

(****) Bez uszczerbku dla szczegółowych zasad ustanowionych w rozporządzeniu (WE) nr 1453/2001.

(*****) Podlega zwiększeniu po wygaśnięciu rozporządzenia (WE) nr 1017/94 o premie wynikające z zastosowania rozporządzenia w 2003 i 2004 r.”

26) w art. 130 ust. 3 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W odniesieniu do nowych Państw Członkowskich pałupy krajowe są określone w poniższej tabeli:

	Byki, wołki, krowy i jałówki	Cielęta mające więcej niż 1 miesiąc i mniej niż 8 miesięcy, ważące do 185 kg
Republika Czeska	483 382	27 380
Estonia	107 813	30 000
Cypr	21 000	-
Łotwa	124 320	53 280
Litwa	367 484	244 200
Węgry	141 559	94 439
Malta	6 002	17
Polska	1 815 430	839 518
Słowenia	161 137	35 852
Słowacja	204 062	62 841”

27) artykuł 133 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Stosuje się następujące kwoty globalne:

(w milionach EUR)

Belgia	39,4
Republika Czeska	8,776017
Dania	11,8
Niemcy	88,4
Estonia	1,13451
Grecja	3,8
Hiszpania	33,1
Francja	93,4
Irlandia	31,4
Włochy	65,6
Cypr	0,308945
Łotwa	1,33068
Litwa	4,942267
Luksemburg	3,4
Węgry	2,936076
Malta	0,0637
Niderlandy	25,3
Austria	12,0
Polska	27,3
Portugalia	6,2
Słowenia	2,964780
Słowacja	4,500535
Finlandia	6,2
Szwecja	9,2
Zjednoczone Królestwo	63,8”

28) w art. 135 ust. 1 akapit pierwszy dodaje się tiret w brzmieniu:

„— W odniesieniu do nowych Państw Członkowskich: równa pułapom określonym w art. 123. ust. 8 lub równa średniej liczbie ubojów samców z gatunku bydła w trakcie 2001, 2002 i 2003 r. na podstawie statystyk Eurostatu obejmujących te lata lub innych opublikowanych oficjalnych informacjach statystycznych dotyczących tych lat, zaakceptowanych przez Komisję.”;

29) w art. 135 ust. 4 dodaje się zdanie w brzmieniu:

„W odniesieniu do nowych Państw Członkowskich za lata referencyjne uznaje się 2001, 2002 i 2003 r.”;

30) w art. 136 ust. 2 akapit drugi dodaje się zdanie w brzmieniu:

„W odniesieniu do nowych Państw Członkowskich za lata referencyjne uznaje się 1999, 2000 i 2001 r.”;

31) po art. 136 dodaje się art. 136a w brzmieniu:

„Artykuł 136a

Warunki stosowania w nowych Państwach Członkowskich

W nowych Państwach Członkowskich kwoty globalne określone w art. 133 ust. 3 i maksymalne płatności powierzchniowe na hektar w wysokości 350 EUR określone w art. 136 ust. 3 stosuje się zgodnie z pułapami określonymi w art. 143a.”;

32) w art. 139 akapit pierwszy dodaje się zdanie w brzmieniu:

„Jednakże w odniesieniu do nowych Państw Członkowskich pułap ustalony przez Komisję zgodnie z art. 64 ust. 2 odpowiada składnikowi równemu każdej przedmiotowej płatności bezpośredniej w pułapie określonym w art. 71c.”;

33) artykuł 143 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 143

Pułap

Suma wnioskowanej pomocy nie może być wyższa niż pułap ustalony przez Komisję zgodnie z artykułem 64 ust. 2, odpowiadający składnikowi równemu płatnościom powierzchniowym w odniesieniu do roślin strączkowych określonych w załączniku VI w pułapie krajowym, o którym mowa w art. 41. Jednakże w odniesieniu do nowych Państw Członkowskich pułap ustalany przez Komisję zgodnie z art. 64 ust. 2 odpowiada składnikowi równemu płatnościom powierzchniowym w odniesieniu do roślin strączkowych określonych w załączniku VI w pułapie krajowym, o którym mowa w art. 71c.

Gdy całkowita kwota wnioskowanej pomocy przekroczy ustalony pułap, pomoc przypadająca na rolnika jest proporcjonalnie zmniejszana w takim roku.”;

34) w art. 145 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) w odniesieniu do mechanizmu płatności jednolitych szczegółowe przepisy dotyczące w szczególności ustanowienia rezerwy krajowej, przenoszenia uprawnień, zdefiniowania upraw trwałych, pastwisk trwałych, użytków rolnych i pastwisk, wariantów przewidzianych w rozdziale 5 tytułu III oraz wykazu roślin, których uprawa jest dozwolona na gruntach odłogowanych, jak również szczegółowe przepisy dotyczące zgodności z Protokołem Ustaleń w sprawie niektórych nasion roślin oleistych zawartym między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Stanami Zjednoczonymi Ameryki Północnej w ramach Układu GATT, zatwierdzonym decyzją 93/355/EWG (*).

(*) Dz.U. L 147 z 18.6.1993, str. 25.”;

35) w art. 145 lit. i) otrzymuje brzmienie:

„i) zmiany w załącznikach II, VI, VII, IX, X i XI, które mogą okazać się niezbędne, w szczególności biorąc pod uwagę nowe prawodawstwo wspólnotowe, oraz w zakresie, w jakim dotyczy to załącznika VIII, w przypadku zastosowania odpowiednio art. 62 i 71 oraz, w odpowiednim przypadku, w zależności od informacji przekazanych przez Państwa Członkowskie w odniesieniu do części kwot referencyjnych odpowiadających płatnościom w stosunku do roślin uprawnych, jak również kwoty samego pułapu, które podlegają zwiększeniu w zależności od różnicy między powierzchnią faktycznie określoną a powierzchnią, w odniesieniu do której wypłacone zostały płatności do roślin uprawnych w roku 2000 i 2001, w zastosowaniu art. 9 ust. 2 i 3 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 3887/92 (**) w ramach limitu powierzchni bazowych (lub maksymalnej powierzchni gwarantowanej w odniesieniu do pszenicy durum) oraz uwzględniając średnie plony krajowe wykorzystywane do wykonania obliczeń z załącznika VIII.

(**) Dz.U. L 327 z 12.12.1993, str. 11.”;

36) w art. 145 lit. q) otrzymuje brzmienie:

„q) środki, które są zarówno konieczne, jak i w pełni uzasadnione w celu rozwiązywania, w sytuacji nadzwyczajnej, problemów praktycznych i specyficznych, w szczególności problemów dotyczących wykonania rozdziału 4 tytułu II i rozdziału 5 tytułu III. Środki takie mogą przewidywać derogacje od niektórych części niniejszego rozporządzenia, lecz wyłącznie w zakresie i czasie, które są bezwzględnie konieczne.”;

37) artykuł 146 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 146

Przekazywanie informacji do Komisji

Państwa Członkowskie przekazują Komisji szczegółowe informacje o środkach podjętych w celu wykonania niniejszego rozporządzenia oraz, w szczególności, o środkach dotyczących art. 5, 13, 42 i 58, 71d i 71e.”;

38) po art. 154 dodaje się art. 154a w brzmieniu:

„Artykuł 154a

Uzgodnienia przejściowe w odniesieniu do nowych Państw Członkowskich

1. W przypadku gdy środki przejściowe są niezbędne do ułatwienia nowym Państwom Członkowskim przejścia od systemu jednolitej płatności powierzchniowej od mechanizmu jednolitych płatności i innych mechanizmów pomocy określonych w tytule III i IV, środki te są przyjmowane zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 144 ust. 2.

2. Środki określone w ust. 1 mogą być przyjmowane w okresie rozpoczynającym się 1 maja 2004 r. i upływającym 30 czerwca 2009 r. i mogą być stosowane wyłącznie do tego dnia. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, może przedłużyć ten okres.”;

39) po załączniku VIII dodaje się załącznik VIIIa w brzmieniu:

„ZAŁĄCZNIK VIIIa

Pułapy krajowe określone w art. 71c

Pułapy zostały obliczone z uwzględnieniem pułapów przewidzianych w art. 143a, dlatego też nie podlegają obniżeniu.

(w mln EUR)

Rok kalendarzowy	Republika Czeska	Estonia	Cypr	Łotwa	Litwa	Węgry	Malta	Polska	Słowenia	Słowacja
2005	227,9	23,4	8,9	33,9	92,0	350,8	0,67	724,3	35,5	97,6
2006	265,7	27,3	10,4	36,9	107,3	408,7	0,78	845,0	41,4	113,6
2007	342,4	40,4	13,9	55,6	146,9	495,1	1,59	1 098,8	55,5	144,5
2008	427,8	50,5	17,4	69,5	183,6	618,5	1,99	1 373,4	69,4	180,5
2009	513,2	60,5	20,9	83,4	20,3	741,9	2,38	1 648,0	83,3	216,6
2010	598,5	70,6	24,4	97,3	257,0	865,2	2,78	1 922,5	97,2	252,6
2011	683,9	80,7	27,8	11,2	293,7	988,6	3,18	2 197,1	111,0	288,6
2012	769,3	90,8	31,3	125,1	330,4	1 111,9	3,57	2 471,7	124,9	324,6
kolejne lata	854,6	100,9	34,8	139,0	367,1	1 235,3	3,97	2 746,3	138,8	360,6”

40) w załączniku X dodaje się następujące pozycje:

„CYPR

WĘGRY

Regiony

Dél Dunamenti síkság

Dél-Dunántúl
 Közép-Alföld
 Mezőföld
 Berettyo-Kőrös-Maros vidéke
 Györi medence
 Hajdúság.”;

41) po załączniku XI dodaje się następujące załączniki:

„ZAŁĄCZNIK XIA

Pałapy pomocy w odniesieniu do nasion w nowych Państwach Członkowskich, określonych w art. 99 ust. 3

(w mln EUR)

Rok kalendarzowy	Republika Czeska	Estonia	Cypr	Łotwa	Litwa	Węgry	Malta	Polska	Słowenia	Słowacja
2005	0,87	0,04	0,03	0,10	0,10	0,78	0,03	0,56	0,08	0,04
2006	1,02	0,04	0,03	0,12	0,12	0,90	0,03	0,65	0,10	0,04
2007	1,17	0,05	0,04	0,14	0,14	1,03	0,04	0,74	0,11	0,05
2008	1,46	0,06	0,05	0,17	0,17	1,29	0,05	0,93	0,14	0,06
2009	1,75	0,07	0,06	0,21	0,21	1,55	0,06	1,11	0,17	0,07
2010	2,04	0,08	0,07	0,24	0,24	1,81	0,07	1,30	0,19	0,08
2011	2,33	0,10	0,08	0,28	0,28	2,07	0,08	1,48	0,22	0,09
2012	2,62	0,11	0,09	0,31	0,31	2,33	0,09	1,67	0,25	0,11
kolejne lata	2,91	0,12	0,10	0,35	0,35	2,59	0,10	1,85	0,28	0,12

ZAŁĄCZNIK XIB

Krajowe powierzchnie bazowe roślin uprawnych oraz plony referencyjne w nowych Państwach Członkowskich określone w art. 101 i 103

	Powierzchnia bazowa	Plon referencyjny (t/ha)
Republika Czeska	2 253 598	4,20
Estonia	362 827	2,40
Cypr	79 004	2,30
Łotwa	443 580	2,50
Litwa	1 146 633	2,70
Węgry	3 487 792	4,73
Malta	4 565	2,02
Polska	9 454 671	3,00
Słowenia	125 171	5,27
Słowacja	1 003 453	4,06”

Artykuł 2

Artykuł 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1786/2003 otrzymuje brzmienie:

„2. Maksymalna ilość gwarantowana, o której mowa w ust. 1, zostaje podzielona między Państwa Członkowskie w następujący sposób:

Gwarantowane ilości krajowe (tony)

Unia Gospodarcza Belgii i Luksemburga (BLEU)	8 000
Republika Czeska	27 942
Dania	334 000
Niemcy	421 000
Grecja	37 500
Hiszpania	1 325 000
Francja	1 605 000
Irlandia	5 000
Włochy	685 000
Litwa	650
Węgry	49 593
Niderlandy	285 000
Austria	4 400
Polska	13 538
Portugalia	30 000
Słowacja	13 100
Finlandia	3 000
Szwecja	11 000
Zjednoczone Królestwo	102 000”

Artykuł 3

W art. 33 rozporządzenia (WE) nr 1257/1999 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Środek przewidziany w ostatnim tiret drugiego akapitu nie ma zastosowania do Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji.”

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 2004 r., z zastrzeżeniem wejścia w życie Traktatu o przystąpieniu Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej do Unii Europejskiej.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 22 marca 2004 r.

W imieniu Komisji
B. COWEN
Przewodniczący